

Muuri valmistui

Neh. 6:1-7:4

1. Kun Sanballat, Tobia, arabialainen Gesem ja meidän muut **vihollisemme** kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja **ettei siinä enää ollut aukkoja** – tosin en vielä siihen aikaan ollut asettanut porttien ovia paikoilleen,

2. Sanballat ja Gesem lähettivät minulle sanan: "Tule, **kohdatkaamme toisemme** Kefirimissä, Oononlaaksossa." He näet **aikovat tehdä minulle paha**.

3. Minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat sanomaan: "Minulla on suuri työ tekeillä enkä voi tulla. Miksi työn pitäisi keskeytyä sen vuoksi, että minä jättäisin sen ja tulisin teidän luoksenne?"

4. He lähettivät minulle **saman viestin neljä kertaa**, mutta minä vastasin heille aina samoin sanoin.

5. Sitten Sanballat lähetti viidennen kerran luokseni palvelijansa samoissa asioissa, ja tällä oli kädessään **avoin kirje**.

6. Siihen oli kirjoitettu: "Kansojen keskuudessa puhutaan, ja myös Gasmu sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapiinaa ja siitä syystä sinä rakennat muuria. Näiden puheiden mukaan sinä **pyrit heidän kuninkaakseen**

7. ja olet myös asettanut profeettoja julistamaan itsestäsi Jerusalemissa näin: 'Jujudassa on kuningas.' Nyt kuningaskin saa kuulla nämä puheet. Tule siis, meidän on neuvoteltava yhdessä."

8. Silloin minä lähetin hänelle sanan: "Mitään tuollaista, mistä puhut, ei ole tapahtunut, vaan olet keksinyt sen omasta päästäsi."

9. He kaikki **pelottelivat meitä** arvellen, **että kätemme herpoavat työstä** ja työ jää tekemättä. "Mutta vahvista, Jumala, minun käteni!"

10. Kun menin tapaamaan Semajaa, Delajan poikaa, Mehetabelin pojanpoikaa, hänen taloonsa, jonne hän oli eristäytynyt, hän sanoi: "Menkäämme yhdessä Jumalan temppelin temppelisaliin ja sulkekaamme salin ovet, sillä **he aikovat surmata sinut**. He tulevat yöllä ja tappavat sinut."

11. Mutta minä sanoin: "Pakenisiko minunlaiseni mies? Tai kuinka voisi minunlaiseni mies **mennä temppeliin ja kuitenkin jäädä eloon**? Minä en mene."

12. Minä näet ymmärsin, ettei Semaja ollut Jumalan lähettämä, vaan hän lausui minulle tämän ennustuksen, koska Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet.

13. Hänet oli palkattu, **jotta minä pelästyisin** ja tekisin niin kuin he toivoivat. Näin **olisin tehnyt syntiä**, ja he olisivat saaneet pilkan aiheen häväistäkseen minua.

14. "Jumalani, muista Tobiaa ja Sanballatia heidän tekojensa mukaisesti, niin myös naisprofeetta Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka yrittivät pelotella minua."

15. **Muuri valmistui** elul-kuun kahdentenkymmenentenäviidentenä päivänä, kun työtä oli tehty viisikymmentäkaksi päivää.

16. Kun kaikki vihollisemme kuulivat tästä ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkivät sen, he tunsivat itsensä nöyryytetyiksi. He näet ymmärsivät, että **työ oli suoritettu meidän Jumalamme avulla**.

17. Niinä päivinä Juudan ylimykset lähettivät lukuisia kirjeitä Tobialle ja myös Tobia lähetti kirjeitä heille,

18. sillä Jujudassa oli monia Tobian liittolaisia, jotka olivat vannoneet hänelle uskollisuudenvalan. Olihan Tobia Sekanjan, Aarahin pojan, vävy, ja hänen poikansa Joohan oli ottanut vaimokseen Berekjan pojan Mesullamin tyttären.

19. Lisäksi nämä puhuivat Tobiasta hyvää minun edessäni ja kertoivat sitten hänelle, mitä olin sanonut. **Kirjeitäkin** Tobia lähetti minulle **saadakseen minut pelkäämään**.

7:1. Kun muuri oli valmistunut, minä asetin porttien ovet paikoilleen. Sitten portinvartijat, laulajat ja leeviläiset määrättiin tehtäviinsä.

2. **Jerusalem**in johtoon minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikkö Hananjan, sillä hän oli **luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa** enemmän kuin monet muut.

3. Sanoin heille: "Jerusalemin portteja ei saa avata ennen kuin aurinko paistaa läm-

pimästi, ja ne on suljettava ja teljettävä vartijoiden vielä seistessä paikoillaan. Jerusalemin asukkaat on pantava vartioimaan, kukin omalle vartiopaikalleen oman talonsa kohdalle."

4. Kaupunki oli suuri ja laaja, mutta siinä oli vähän väkeä, ja taloja oli vielä rakentamatta.

Uhkaavatko ihmiset sinua?

Uhkaavatko toiset ihmiset sinua? Pelotellaanko sinua? Onko sinulla ihan aitoja vihollisia, jotka pyrkivät tekemään sinulle pahaa? Millaista pelottelua uskova voi kokea? Entä kristitty johtaja? Mihin pelottelulla pyritään? Miten pelotteluun tulee vastata?

Sekä Suomessa että Japanissa, joissa molemmissa on suuri vapaus julistaa evankeliumia, olen tavannut useita ihmisiä, jotka kokevat olevansa uhattuja, kiusattuja tai jopa vainottuja. Useassa tapauksessa heitä kuunnellessa herää epäily, että kysymys ei niinkään ole siitä, että heitä todellisuudessa uhattaisiin vaan heidän aivan aidoista peloistaan, joskus jopa tilasta, joka lähentelee vainoharhaa. Usein heidän taustallaan on kipeitä lapsuuden kokemuksia väkivaltaisessa kodissa, koulukiusaamista ja työpaikkakiusaamista. Usein he kokevat olevansa uhattuja, vaikka ulkopuolisen on vaikea nähdä, mitä he todella pelkäävät. Sielunhoidossa näiden ihmisten kanssa joudutaan ehkä käymään lävitse kaikki ne tilanteet, joista heidän pelkonsa kumpuavat, sillä Herra Jeesus antaa jokaiselle luokseen tulevalle turvan. Usein uhkia pelkäävien on suostuttava Herran läpivalaisuun, jossa omat vihan ja katkeruuden synnit kohdataan ja saadaan anteeksi Golgatan uhrin tähden. Samalla he saavat armon opetella antamaan anteeksi niille, jotka ovat heitä loukanneet, kiusanneet, panetelleet ja jopa vainonneet.

Älä pelkää!

Meillä on suurenmoinen sanoma kerrottavana jokaiselle pelkäävälle ihmiselle: "Sinun ei tarvitse pelätä, kun juokset turvaan sen Herran luokse, joka on sovittanut syntisi Golgatan ristillä, voittanut kuoleman vallan ruumiillisella ylösnousemuksellaan. Tämä Herra lupaa olla joka hetki omiensa kanssa heidän turvapaikkanaan ja linnanaan kaikkia vihollisia vastaan. Sanassaan Herra toistaa 366 kertaa viestiä: "Älä pelkää!" Se ei tarkoita, ettei saisi pelätä, vaan ettei tarvitse pelätä. Pelon vastakohta ei ole rohkeus vaan tietoisuus siitä, että Herra Jeesus on kaikkein ahdistavimmassakin tilanteessa omansa kanssa. Hän on meidän turvamme, eivät hyvät ja turvalliset olosuhteet tai niin sanotut turvalliset tilat.

Tänä päivänä Suomessa eletään aikaa, jona monet uskovat pelkäävät oman asemansa ja jopa työpaikkansa menettämistä, jos he tunnustautuvat julkisesti Herran omiksi ja kertovat avoimesti sen, mitä Jumalan sana sanoo, sanovat synnin synniksi, kun näkevät sitä omassa ja muiden elämässä. Tällainen pelko nousee siitä, miten gender-ideologia on valloittanut Suomea ja sen kannattajat ovat onnistuneet viemään uskovilta työpaikkoja ja vieneet joitakuita käräjille asti. Elämme aikaa, jossa eivät taistele vain ideologiat toisiaan vastaan, vaan myös niiden kannattajat taistelevat uskovia vastaan. Mikään ei viittaa siihen, että uskovien asema yhteiskunnassamme voisi enää palata arvostetuksi tai edes hyväksytyksi maassamme. Pikeminkin vastustus tulee kasvamaan ja muuttuu yhä kiivaammaksi. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että vastustuksen vuoksi uskovien tulisi pitää suunsa kiinni ja vetäytyä pois julkisesta tilasta. Meillä on edelleen tehtävä julistaa lakia ja evankeliumia jokai-

selle ihmiselle, myös vastustajille kuuntelivat he sitä tai ovat kuuntelematta. Siksi meidän on hyvä oppia Nehemialta, miten meidän tulee toimia, kun meistä levitetään väärää huhupuheita, meitä uhkaillaan tai meille viritetään verkkoja.

Voi olla, että me rivikristityt selviämme vielä suhteellisen vähällä, mutta seurakuntien johtajat ja vastuunkantajat ovat tulilinjalla ja siksi he tarvitsevat erityisellä tavalla uskovien rukousten.

Työ päätökseen

Nehemian johdolla vaarallinen ja vaikea työ saatiin päätökseen. Muuri valmistui. Työ oli Herran. Muuri oli ulkoinen ja näkyvä merkki siitä, että Herra suojeli kansansa jäännöstä Jumalan lain muurilla. Lain tehtävä oli vartioida kansaa uskoa varten, joka oli ilmestyvä Kristuksen tullessa.

Muuri rakennettiin yhden miehen kokonaisella antautumisella työlleen ja kansalleen. Hän oli kyvykäs, vaikutusvaltainen ja hän kykeni johtajuudellaan valamaan kansan sydänten ja päämäärän yhteyteen, niin että se kykeni viemään työn päätökseen. Hän osoitti varovaisuutta, rohkeutta ja lujaa sitkeyttä vastustavien voimien keskellä. Vaikka vastustajat turvautuivat mitä moninaisimpiin juoniin, kaikkien niiden keskellä työtä jatkettiin loppuun asti. Tämä lujuus vaikeuksien keskellä nousi tietoisuudesta, että työ oli Herran. Samalla tavalla Jumalan muuria on aina rakennettu ja Jumalan työtä tehty.

Johtaja tulilinjalla

Kuudennen luvun alku kertoo, miten muurin valmistuttua, mutta porttien vielä puuttuessa, ulkoinen vastustus muutti muotoaan. "Raivaa johtaja tieltä, niin koko yritys menee nurin." Nyt Nehemia joutui henkilökohtaisesti tulilinjalle. Stressi lisääntyi, mutta paineen alla eläminen on pikemminkin kristityn normaalitila, siellä missä eletään suljetuissa maissa. Mutta uskollisena pysyminen ja Kristuksen seuraaminen ovat siellä ratkaisevaa. Voitto - tässä tapauksessa muurin valmistuminen - ei ollut ainoastaan ongelman ratkaisu, vaan uuden syy.

Sanballat kiristi tahtia, kun sai tietää, että muuri oli jo pystyssä ja vain portit puuttuivat. Hän vaihtoi taktiikkaa. Hän alkoi lähetellä Nehemialle kirjeitä, joilla hän pyrki yhteistyöhön ja hedelmälliseen vuoropuheluun hänen kanssaan. Joskus tällaiset neuvottelukutsut voivat olla aitoja ja johtaa kristittyjen välisten tarpeettomien sotakirjeitten hautaamiseen. Yhteyteen pyrkiminen sinänsä on toivottavaa, mutta se voi olla verukkeena kähminnälle, valtapelille ja kavalille salajuonille - niin kuin Nehemian tapauksessa. Hänelle lähetetty pyyntö oli peiteoperaatio salamurhalle ja hän tiesi sen. Hän tiesi myös, että mikään, mitä hänelle ehdotettaisiin ei tekisi muurin rakentamista tarpeettomaksi. Hän ei suostu neuvotteluihin. Hänen päättäväisyytensä ja lujutensa taustalla oli rukous: *"Mutta vahvista, Jumala, minun käteni!"* Pelottelun ja uhkien keskellä meillä on joka hetki avoin tie Herran luo, rukouksen tie.

Luterilaisen kirkon tila maassamme on esimerkki siitä, miten vastakkainasettelua, ristiriitoja ja konflikteja pyritään väistelemään tekemällä kompromisseja Raamatun totuuden ja vallitsevan maailman ideologian kanssa. Ensin piti päästä sopuun feminismin vaatimusten kanssa naispappeuden muodossa ja nyt yritetään kirkkoon ajaa Raamatun vastaista sukupuolimoraalia kuin käärmettä pyssyyn. Yhteiskunnallisen aseman säilyttämiseksi kirkko on kerta toisensa jälkeen antanut periksi Raamatun

totuuksista keksimällä jos jonkinlaisia selityksiä sille, miten Jumalan sanasta ei tiettyissä kysymyksissä enää tarvitse välittää. Nehemia osoittaa, että Herran kansan ei pidä lähteä mukaan mihinkään neuvotteluihin, kun sitä houkuteltaan kompromissien tielle vaikkapa sinänsä tärkeän uskovien yhteyden nimikkeen alla.

Maineemme

Nyt viholliset päättivät avoimella kirjeellä panna liikkeelle Nehemiasta poliittisesti tuhoisa huhu: "Aiot nousta juutalaisten kanssa kapinaan!" Tällaisessa tilanteessa on suuri kiusaus siirtyä puolustuskannalle. Olemme arkoja maineestamme ja siitä, mitä toiset meistä ajattelevat. Pelkäämme sulkeutuvia ovia, pois kääntyviä katseita, ilkeämielisiä kirjeitä ja tukahduttavaa välinpitämättömyyttä. Pelkäämme vaaroja, tappioita työssä. Tällaisessa tilanteessa voimme helposti sortua puolustamaan Jumalan työn sijasta omaa mainettamme. Suhteellisuudentaju saattaa joutua kovalle koetukselle. Huhujen tarkoituksina oli saattaa Nehemia Susanin Artakserksekseen epäsuosioon.

Nehemia valitsi paikallaan pysymisen ja porteista huolehtimisen. Mutta huhujen vuoksi hänkin lähetti avoimen kirjeen, jossa kielsi Sanballatin väitteet valheina. Hän ei antanut itseään pelotella, vaan pyysi Jumalalta voimaa ja jatkoi aherrustaan.

Kun uskovien ja seurakunnan mainetta tänäkin aikana pyritään mustamaalaamaan, meidänkin on käytettävä mahdolliset kanavat, joilla väriin väitteisiin vastataan oikeaisemalla ne. Saman aikaisesti meidän on pidettävä työnäkymme kirkkaana ja jatkettava varsinaista työtämme evankeliumin julistamista. Meillä on nimittäin kiusaus tuhlata kaikki aikamme jos jonkinlaisten väärin käsitysten oikomiseen ja unohtaa pääasia, Kristuksen nimen korottamisen.

Juoruilu

Uskovien keskuudessa velloo suuret määrät loukkaavia juoruja hengellisistä johtajista. Johtajuuteen suostuminen merkitsee juoruille alistumista. Tietysti silloin kun johtajat opettavat harhaoppeja tai elävät avoimesti synnissä parannusta tekemättä, voi olla tarpeen varoittaa kristittyjä sekä väärästä opetuksesta että synnistä nimeten ne täsmällisesti. Laumaa on näet suojeltava. Mutta silloin on nojauduttava tosiasioihin eikä huhuihin. Tällöin tulee myös pyrkiä toimimaan harhaan menneen johtajan parhaaksi, jotta hän tekisi parannuksen.

Ikävä kyllä suurin osa johtajien kokemasta panettelusta on paikkansa pitämätöntä ja usein kostonhimoista. Ylpeys ja muiden halveksuminen on usein sen taustalla. Huhut saattavat perustua myös tietämättömyyteen, ennakkoluuloihin ja väärinkäsityksiin. Tällaisessa tilanteessa on aina muistettava, kuka on näiden väärin huhujen varsinainen alkuunpanija. Se on Sielunvihollinen, joka haluaa hajottaa uskovien rivit päästäkseen heitä hallitsemaan. Väärät tiedot voi tällaisten huhujen kierrellessä toki oikaista, mutta se ei kykene poistamaan sitä vahinkoa, minkä toisten valheet ovat saaneet aikaan. Viime kädessä puolustus on jätettävä Jumalalle ja käytävä jatkaamaan varsinaista työtä.

Puheemme

Tässä yhteydessä meidän kannattaa palauttaa mieleemme, millaista uskovien puheitten tulee olla. Asia koskee erityisesti hengellisiä johtajia mutta myös kaikkia puheitamme. Jumalan mielen mukainen puhe ilmaisee kiitollisuutta, se on puhdasta,

rakentaa rauhaa, on lempeää, ottaa huomioon erilaiset näkökulmat, on armollista, heijastaa Hengen hedelmää toisia kohtaan, edistää oikeudenmukaisuutta eikä teeskentele vaan pysyy totuudessa. Lihan mielen mukainen puhe taas kerskailee, kiroaa, kumpuaa katkeruudesta, keskittyy maallisiin asioihin, saa aikaan riitaa ja eripuraa, vääristää totuutta, lietsoo epäjärjestyä ja ruokkii pahuutta.

Totuus on vain yksi, mutta valheella on lukemattomat kasvot. Valehtelua on mm sellainen "vilpitön totuuden puhuminen", jossa puhumme asioista, joita emme riittävän hyvin tunne antaen sellaisen kuvan, kuin tuntisimme ne. Kun ihmisen ylpeyden eräs erityistuntomerkki on halussa kohotella rintoja siitä, että tietää jonkin asian 10 minuuttia ennen kuin muut, kiusaus huhujen levittämiseen ja omien tuntemustensa kertomiseen totuutena on todellinen.

Erityisen salakavalaa valehtelemisen on silloin, kun emme puhu mitään muuta kuin totta, mutta jätämme tiettyjä asioita liittyviä seikkoja kertomatta. Jälkikäteen saatamme vielä henkeen ja vereen asti puolustaa puheitamme, vaikka totuus, josta on tietoisesti jätetty kertomatta olennainen osa, on valehtelun muoto. Poliittinen keskustelu ja hengellisten liikkeiden väliset kiistakysymykset ovat usein totuudesta valehtelua juuri tällä tavalla. Eduskunnan palopuheista ja sanomalehtien etusivun uutiset ovat pullollaan valheellisuutta ja toisten painamista ja omien itsekkäiden motiivien kaunistelua.

Ainakin yhtä yleistä on kertoa aivan koko totuus kuitenkin niin, että siihen lisätään pikku annos johdattelevaa tulkintaa. Asiat muuntuvat yllättävän helposti aivan vastakohdikseen aivan muutaman sanan lisäyksellä pitkään ja ehkä hyvinkin perusteelliseen selostukseen, joka pitää yhtä tosiasioiden kanssa.

Valehtelua ovat myös juoruamisen kaikki muodot. Aikakausilehdistö, viihdeohjelmat, sosiaalinen media ja ystäväysten kahvikekkereitä pidetään pystyssä juuri tällä valheen muodolla. Valhe on Valheenruhtinaan sitomien ihmisten suuri ilon ja viihteen aihe. Juoruaminen on valehtelua siksi, että siinä pääsääntöisesti pyritään toisten edesottamuksia levittelemällä joko tukemaan omien himojen noudattamista tai painamalla muita pyritään nostamaan itseään.

Luottamuksen pettäminen kuuluu myös valheen piiriin. Kun puhut sellaista, minkä toinen on luottamuksella uskonut vain sinulle, valehtelet, vaikka lauseittesi sisältö olisi kuinka totuudellista tahansa. Yhtä lailla valehtelua on se, että pitää suunsa kiinni silloin, kun muut ovat puhuneet valhetta tai juoruilleet ilkeästi muista.

Kaikkein yleisintä valehtelua on liioittelu ja vähättely. Kalamiesten juttuihin ei juuri tästä syystä hevin tahdota uskoa. Ihmisen suuruudenhulluus teetättää hänellä hämmästyttävän paljon töitä, mutta puhuttaa häntä myös paljon. "Sydämen kyllyydestä suu puhuu."

Harva meistä on kuitenkaan valmis tunnustamaan valheeksi erilaisten nimilappujen kiinnittämistä toisiin ihmisiin. Pikemminkin puolustamme tätä käytäntöä sillä, että jotenkin ihmisiä ja heidän käytöstään on luokiteltava. Jotkut ovat siis fasisteja, toiset ateisteja, uskovaisia, sairaita, kommunisteja, lestadiolaisia, liberaaleja, legalisteja, vanhanaikaisia, katolisia, sivistymättömiä jne.

Valheiden moninaiseen kirjoon kuuluu myös itsensä pettäminen, josta seuraa usein ns. hyväuskoista väärää puhetta. Pinnallinen ihmisten arviointi kysymättä ihmisten motiiveja kuuluu myös usein tähän joukkoon. Kun ei uskalleta katsella totuutta omista motiiveista suoraan, niin ei myöskään haluta nähdä ehkä epäonnistuneen ihmisen oikeita vaikuttimia.

Puhu totuus, koko totuus, mutta vain totuus. Mutta tee se aina aidossa rakkaudessa niitä kohtaan, joille puhut, ja niitä kohtaan, joista puhut. Joudumme Herran edessä tilille jokaisesta sanastamme.

Väärä profeetta

Erityisen ilkeä oli vastustajien yritys häpäistä Nehemia seuraajiensa edessä palkkaamalla Semaja-niminen profeetta antamaan väärä profetia Nehemialle. Semaja kertoo hankkeilla olevasta salamurha-aikeesta, ikään kuin tieto olisi saatu Jumalalta. Sitten hän neuvoo Nehemiaa pakenemaan temppeeliin. Mutta Nehemia kykenee erottamaan väärän profetian oikeasta, sillä hän tuntee kirjoitukset, jotka kieltävät muita kuin pappeja ja leeviläisiä menemästä temppeeliin. Sanan tunteminen paljasti hänelle väärän profetaan ja hän vastaa: "Minunlaiseniko pakenisi?" ja "Voisinko mennä temppeeliin ja jäädä henkiin?" Nehemia jälleen jätti asian rukouksessa Herralle ja jatkoi porttien rakennustyön tarkastamista.

"Jumalani, muista Tobiaa ja Sanballatia heidän tekojensa mukaisesti, niin myös naisprofeetta Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka yrittivät pelotella minua." (6:14)

Tämän päivän profetiat

Sekä Uusi että Vanha testamentti varoittaa meitä vääristä profetoista. Oikean profetaan tehtävä on julistaa Jumalan sanaa ja soveltaa sitä kulloiseenkin tilanteeseen eikä kertoa pelkästään tulevaisuuteen liittyviä asioita. Paavali kuvaa profetian armoilahjan käyttöä seurakunnassa näin:

Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku, joka ei usko tai on oppimaton, tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja lausuisivat hänestä tuomion. Hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen rukoilisi Jumalaa ja julistaisi: "Todellakin, Jumala on teidän keskuudessanne." (1. Kor. 14:24-25)

Tänä päivänä liikkuu kaikenlaisia profetioita uskovien keskuudessa ja netissä. Usein henkilökohtaisessa sielunhoidossa kuulee annettavan enimmäkseen profetioita, jotka lohduttavat ihmisiä ja antavat tukea heidän haluilleen. Harvemmin kuulee, että jollekulle olisi julistettu profetia, joka paljasti hänen syntinsä ja johti hänet parannukseen ja omistamaan Jeesuksen veren puhdistuksen synneistään. Raamattu kehottaa arvostelemaan kaikki profetiat ja mittana tulee käyttää Jumalan sanaa. Nehemia teki niin ja näki, miten profeetta olikin vihollisten käytössä.

Työn jatkaminen loppuun asti

Kun Jumala antaa meille tehtävän, emme saa antaa pelon halvaannuttaa itseämme. Nehemialla oli marttyyriin mieli. Kuolema on pienempi paha kuin kesken jätetty tehtävä. Paavaliakin kuvaa omaa työtään: *"Me olemme kaikin puolin ahtaalla, emme kuitenkaan umpikujassa, neuvottomia, mutta emme toivottomia, vainottuja, emme kuitenkaan hylättyjä, maahan heitettyjä, mutta emme tuhottuja." (2 Kor 4:8-9)* Ja: *"En pidä henkeäni minkään arvoisena, kunhan vain vien päätökseen juoksuni ja Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa Jumalan armon evankeliumia." (Ap.t. 20:24).*

Paavalin asenne ei edusta työnarkomaniiaa. Hän tiesi vain, mitä varten Herra oli hänelle elämän ja tehtävän antanut. Evankeliumin julistaminen ei ole yksi sektori elämässämme, jolla on tietty asema prioriteeteissämme, tärkeysjärjestyksissämme Jumala-suhteen, perheen ja arkityön jälkeen. Ei, se on koko elämämme varsinainen tehtävä, jonka sisällä voimme sitten miettiä muita tärkeysjärjestyksiämme. Tärkeää on se, että evankeliumi on sanoma Jumalan armosta. Jumalan kirkkaus näkyy suurimpana Hänen ihmeellisessä armostaan.

Paras pelon karkottaja on keskittyminen työhön. Pelottelu pyrkii lamauttamaan meidät työstä, mutta juuri siksi työtä on jatkettava silloin, kun saamme kuulla hälyttäviä uutisia tai kun meitä pyritään painostamaan. Jumalan armon evankeliumi on voima pelkoa vastaan.

Muuri valmistui

Näin Jerusalemin muuri valmistui. Olisi mukava, jos voisi tässä todeta, että "loppu hyvin kaikki hyvin" ja että Nehemian vaikeudet ja hänen kohtaamansa vastarinta loppuivat tähän, mutta toisin kävi. Muuri oli vasta ensimmäinen askel koko kansan palauttamisessa ennalleen. Esran kanssa Nehemian tehtävä oli laskea perustus kansalliselle uudistukselle, jonka vaikutus tuntuisi vielä 400 vuotta myöhemmin. Nehemian kohtaama vastustus muuttui tosin vaimeammaksi, mutta silti se oli yhtä kuolettavaa. Nyt se tuli enemmän ystävien kuin vihollisten taholta. Tobia-kettu yritti jo toimekkaasti päästä juutalaisyhteisön vaikutusvaltaiseksi jäseneksi. Hän ymmärsi, että Nehemia oli tullut jäädäkseen ja päätti siksi aviosuhteittensa avulla pyrkiä tasoihin Nehemian kanssa.

Johtovastuun jakoa

Jerusalemin johtoon minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikkö Hananjan, sillä hän oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin monet muut. (7:2)

Seitsemännentoisen luvun alku kuvaa miehestä, jonka Nehemia asetti Jerusalemin johtoon sen jälkeen, kun muuri oli valmistunut. Muurin valmistuminen ei saanut tuudittaa ketään väärään rauhaan. Kaupunkia uhkasivat jatkuvasti vihollisvoimat. Kaikkiin turvatoimiin oli ryhdyttävä niiden torjumiseksi.

Mikään ei ole niin tuhoisaa Jumalan työlle vaikeissa ja vaarallisissa paikoissa kuin varovaisuuden puute. Varomattomuus ei ole koskaan osoitus rohkeudesta. Rohkeutta on varautua mahdollisiin hyökkäyksiin.

Kaupungin päämieheksi valittiin mies, joka oli velvollisuudentuntoinen ja pelkäsi Jumalaa. Uskollisuus annetun tehtävän suorittamisessa on seurausta Jumalan pelosta. Kukaan ajalliset tehtävänsä ja velvollisuutensa laiminlyövä ei voi väittää pelkäävänsä Jumalaa. Jumalan pelko synnyttää vastuuntunnon, vastuuntunto rohkeuden ja varovaisuuden.

Hengelliseen johtajuuteen kuuluu aina myös sellaisten ihmisten esiin nostaminen, jotka kykenevät vastaamaan seurakunnan turvallisuudesta niin sisältä kuin ulkoa tulevia vaaroja vastaan. Hengellisen johtajan tulee aina varautua siihen, että hänen poistuessaan näyttämöltä, joukolla on uudet paimenet, jotka täyttävät hengellisen johtajuuden laatuvaatimukset.

Raamattu on täynnä opettaja – oppilas suhteita. Mooseksella oli Joosua, Elialla Eliasa, Jeesuksella 12 opetuslasta, Paavalilla Timoteus. Nehemialla oli Hanan. Jokaisella pastorilla tulisi olla pastoriharjoittelija, jokaisella pitempään Herran tietä kulke-neella joku nuorempi opastettavanaan joko lyhyemmän tai pitemmän ajan.

Erityistehtävä

Jerusalemien asukkaat on pantava vartioimaan, kukin omalle vartio paikalleen oman talonsa kohdalle." (7:3)

Itse kullakin meistä on omat erityistehtävämme niin yhteiskunnassa kuin seurakunnassakin. Mutta kaikkein tärkein vartio paikka, jossa valvomme Herran kasvojen edessä ja torjumme vihollisen hyökkäyksiä, on oma kotimme. Vanha tuttu kehotus kuuluu: "Pidä rautaisella kädellä kiinni aamuvartiostasi!" Aloittamalla aamusi Jumalan sanan lukemisella ja rukouksella valvot omaa suhdettasi Herraan ja koko kotiasi. Jos sinulla on liian kiire, niin käännä herätyskellosi puolituntia aikaisemmaksi ja käytä aamuhetki Herran edessä. Herran kohtaamisesta saat uuden voima ja kestät päivän helteessä myös pelottavissa tilanteissa. Tiedät, että Herra on kanssasi tuli mitä tuli. Siksi voit jatkaa myös vastatulessa Herran työtä.

Pahaa puhumaton pastori Ito

Kun aikanaan aloitimme ensimmäisen seurakunnan istutuksen Tokushiman läänissä Japanissa, juuri eläkkeelle päässyt 70 vuotta vanha pastori Ei'ichi Ito, tuli meitä auttamaan, kun tiesi omasta kokemuksestaan lähetystyössä Kiinassa, miten haastavaa on uuden seurakunnan aloittaminen erittäin vahvasti buddhalaisessa läänissä. Sain olla hänen oppilaanaan. Hän kävi meitä pari kertaa kuukaudessa tukemassa ja olen tänäkin päivänä hänelle suunnattoman kiitollinen siitä monipuolisesta rakkaudesta, jota hän meille osoitti. Olen kääntänyt hänen elämäkertansa suomeksi. Se löytyy kotisivustostamme nimellä "Herra elää".

Pastori Ito oli aina hymyilevä mies. Hänellä oli evankelistan lahja ja hän vieraili Suomessakin kolmeen otteeseen. Eräs hänen silmiin pistävä ominaisuutensa oli se, ettei hän puhunut pahaa kenestäkään. Kun tiesin se, päätin panna hänet koetukselle. Iltakokouksen jälkeen lähdin viemään häntä Tokushiman asemaalle. Kysäisin häntä, mitä mieltä hän oli Kainanin seurakunnan pastorista, joka oli aiheuttanut melkoisen skandaalin käyttäytymisellään. Pastori Ito kuului samaan kirkkokuntaan kuin Kainanin seurakunta ja oli erittäin hyvin selvillä siitä ikävästä tilanteesta, mikä siellä vallitsi. Ajattelin, että nyt pastori Itoonkin olisi pakko puhua miehestä pahaa. Mutta yllätyksekseni hän ei vastannutkaan kysymykseeni vaan alkoi välittömästi ruukoilla ääneen tuon pastorin puolesta. Hän ei suostunut puhumaan miehestä pahaa vaan puhui hänestä Jumalalle. Sain melkoisen opetuksen, josta olen tänään kiitollinen.

Evankeliumi ja ylistys

Pyhä Henki voi varustaa meidät sillä voimalla, että rohkenemme avoimesti kertoa Jeesuksesta toisille ihmisille. Jaloin ja tärkein tehtävä, mikä kielellemme on uskottu, on kuuluttaa evankeliumin ilosanomaa siitä, että jokainen katuva syntinen saa Jeesuksen tähden syntinsä anteeksi ja pääsee Jumalan ihmeellisen lahjan tähden iankaikkisen elämän omistajaksi.

Herra Jeesus on täälläkin tänään keskellämme. Hän haluaa koskettaa sinun elämäsi kipeisiin kohtiin, joissa synti on turmellut kykysi puhua toisten kanssa. Hän haluaa antaa sinulle anteeksi, Hän haluaa avata ja vapauttaa sen, mikä sinussa on ollut tukossa Hänen sanalleen ja toisten ihmisten tarpeille. Hän kykenee vapauttamaan sinut pelostasi uhkien edessä. Hän voi ja haluaa sen tehdä sinulle tänään.

Emmekö etsisi ja pyytäisi suurta Vapahtajaa oman sydämemme, suomme ja korviemme Herraksi ja Pyhittäjäksi. Siksi haluamme kielemme synnit tunnustaen huolta Herran puoleen: Anna syntini anteeksi. Tee minusta yksi niistä, jotka aidosti ja iloiten saavat kertoa muillekin Jeesuksesta.